

цивільними особами, які здійснюють посягання на оборонно-промисловий комплекс США. Ще одним позитивним моментом в діяльності СІД є те, що незважаючи на те, що вказаний військовий орган наділений слідчими повноваженнями, він не здійснює обвинувачення військовослужбовців, а лише встановлює істину у справі. Тобто фактично така діяльність направлена насамперед на захист прав та законних інтересів військовослужбовця, який причетний до правопорушення. Вважаємо, що зазначене положення повинно бути запозичене та імплементоване в нормативно-правових актах, які у майбутньому будуть врегульовувати діяльність військової поліції в Україні.

1. У парламенті розглядають законопроект про створення Військової поліції – Міноборони. *АрміяInform*. URL : <https://armyinform.com.ua/2023/08/21/u-parlamenti-rozglyadayut-zakonoprojekt-pro-stvorennya-vijskovoyi-policziyi-minoborony/>.

2. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про Військову поліцію». *Верховна Рада України*. URL : <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1221782>.

3. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про організаційно-правові основи побудови та функціонування Військової юстиції України». *Верховна Рада України*. URL : <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1982630>.

4. Department of the Army Criminal Investigation Division. URL : <https://www.cid.army.mil/>.

УДК 342.951+351.74
DOI: 10.31733/15-03-2024/1/446-448

Валентина ЧЕРНОБУК
викладач кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ

Останнім часом Україна переживає складний період свого становлення як суверенної, демократичної та соціально-орієнтованої країни у Європі. Значне розширення прав і свобод громадян призвело до активізації їх участі в політичному житті. Проте цей процес супроводжується виникненням деструктивних чинників, що негативно впливають на публічну безпеку, особливо на регіональному рівні.

Законодавчий орган правильно приділяє увагу державній та національній безпеці, але ігнорує публічну безпеку на регіональному рівні. Хоча офіційно пропонуються ініціативи щодо покращення організаційних аспектів забезпечення безпеки, вони мають серйозні недоліки. Зокрема, вони не акцентують увагу на регіональних аспектах безпеки, розглядають безпеку в цілому, не враховуючи публічну безпеку як окрему категорію, і не надають чітких орієнтирів для практичних заходів з покращення організації публічної безпеки на регіональному рівні [4].

Публічна безпека, що регулюється адміністративно-правовими нормами, охоплює відносини між суспільством та державою, спрямовані на створення безпечного середовища та захист прав та інтересів громадян у всіх сферах життя. Це досягається за допомогою нормативних актів адміністративного права та застосування методів державного контролю. Публічний порядок, зі свого боку, є складовою частиною публічної безпеки і визначається нормами адміністративного законодавства, які регулюють відносини в суспільстві з метою забезпечення порядку, в якому права громадян не порушуються іншими особами чи державними органами, що також зобов'язані дотримуватися встановлених норм [2].

Забезпечення громадської безпеки та порядку на регіональному рівні в Україні ґрунтується на комплексі правових норм, що належать до різних галузей. Особливе значення в цій системі мають адміністративні норми:

- по-перше, вони регулюють діяльність органів влади та закріплюють їх адміністративно-правовий статус;
- по-друге, вони формують стратегічні напрями державної політики щодо безпеки в

кожному регіоні;

– по-третє, вони визначають взаємовідносини між органами влади та суспільством, органами місцевого самоврядування, сприяючи ефективній співпраці для підтримки безпеки та порядку [3].

Система суб'єктів, які забезпечують публічну безпеку та порядок на регіональному рівні, розгалужена і складається з чотирьох основних груп:

1. Суб'єкти організаційної діяльності: Президент України, Кабінет Міністрів України та Верховна Рада України. Їхні завдання включають формування нормативно-правової бази та національної політики у сфері безпеки та порядку, а також координацію діяльності інших суб'єктів на загальному та регіональному рівнях;

2. Суб'єкти, що реалізують державну політику та здійснюють контроль: Рада національної безпеки та оборони України та Міністерство внутрішніх справ України. Вони відповідають за реалізацію державної політики у відповідних сферах та контролюють діяльність інших суб'єктів у справах безпеки та порядку [5]

Напрямами забезпечення публічної безпеки та порядку на регіональному рівні включають:

1. Забезпечення публічної безпеки та порядку під час масових заходів: організація заходів з безпеки під час масових зібрань, фестивалів, спортивних заходів тощо;

2. Протидія детермінантам злочинності на регіональному рівні: робота з попередження та боротьби з причинами злочинності, такими як низький соціально-економічний рівень життя, незаконний обіг наркотичних речовин, незаконне розповсюдження та обіг зброї тощо;

3. Забезпечення публічної безпеки та порядку в регіонах в умовах воєнного стану: заходи з мобілізації та координації діяльності правоохоронних та інших відповідних органів у разі введення воєнного стану в певному регіоні;

4. Формування системи кадрового забезпечення правоохоронних та інших органів державної влади: планування та забезпечення кваліфікованих кадрів для правоохоронних та інших органів, які відповідають за забезпечення безпеки та порядку;

5. Наукова підтримка сектора публічної безпеки та порядку: наукові дослідження, розробка стратегій та програм, які сприяють покращенню системи публічної безпеки та порядку на регіональному рівні [1].

Діяльність щодо забезпечення публічної безпеки та порядку на регіональному рівні обмежується:

1. Адміністративними межами регіонів: це встановлені в результаті територіального поділу держави межі, згідно з якими проводиться діяльність з безпеки та порядку;

2. Нормами чинного законодавства: це закони та нормативні акти, які визначають права, обов'язки та процедури суб'єктів забезпечення безпеки та порядку.

3. Повноваженнями та компетенцією суб'єктів забезпечення публічної безпеки та порядку: це визначені повноваження та обов'язки різних органів і структур, що забезпечують безпеку та порядок на регіональному рівні [2].

Покращення адміністративного законодавства, що регулює забезпечення громадської безпеки та порядку на регіональному рівні, може бути досягнуто через розробку та ухвалення відповідних законодавчих актів або внесення до них змін, як-от:

1. Закон України «Про адміністративно-територіальний устрій»: важливо включити окремий розділ, який буде присвячений питанням регіональної безпеки. Цей розділ має визначати компетенції та повноваження органів управління на регіональному рівні у забезпеченні безпеки та порядку в межах своїх територій;

2. Закон України «Про масові заходи»: необхідно врегулювати порядок та особливості проведення масових заходів з метою забезпечення публічної безпеки та порядку під час їх проведення. В цьому законі також слід розкрити сутність та критерії масових заворушень та визначити механізми їх попередження й припинення;

3. Осучаснення положень Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону»: необхідно вдосконалити механізми контролю за діяльністю громадських формувань з боку Національної поліції, адаптуючи їх до сучасних викликів та потреб [4].

Щодо вдосконалення організаційних засад забезпечення громадської безпеки і порядку на регіональному рівні пропонується наступний комплекс заходів:

1. Покращення координації діяльності суб'єктів забезпечення громадської безпеки

та порядку:

- визначення Національної поліції як головного координаційного центру.
- розробка та прийняття Типового положення «Про порядок координації та взаємодії діяльності суб'єктів забезпечення громадської безпеки та правопорядку»;
- 2. Посилення взаємодії між громадськістю та органами державної влади:
 - закріплення пріоритету інтересів місцевого населення та проблем локальної безпеки при формулюванні заходів забезпечення громадської безпеки та порядку;
 - впровадження сучасних інформаційних технологій для швидкого та ефективного оброблення інформації про порушення громадської безпеки та порядку;
 - розробка методології оцінки регіональної безпеки для планування заходів забезпечення громадської безпеки та порядку.
- 3. Створення та забезпечення діяльності підрозділів муніципальної поліції:
 - створення спеціальної правоохоронної ланки органів місцевого самоврядування – підрозділів муніципальної поліції [2].

Ці заходи спрямовані на посилення співпраці між різними суб'єктами, активізацію ролі громадськості у забезпеченні безпеки та порядку, а також покращення організаційних механізмів контролю та взаємодії для ефективного реагування на виклики та загрози в регіональному контексті.

1. Барюба В. Є. Поняття публічної безпеки і порядку як об'єкта взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2018. № 4. Ч. 1. С. 32–36.

2. Батраченко О. В. Значення й функції державного управління сферою забезпечення публічної безпеки та порядку. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2015. Вип. 3. С. 128–132.

3. Біла В. Р. Види правових форм публічного адміністрування. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. 2019. № 4. Т. 30 (69). С. 94–99.

4. Лук'янець Д. Про співвідношення методу адміністративного права та методів адміністративно-правового регулювання. *Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Серія «Право»*. 2010. № 845. С. 288–291.

5. Миколенко О. І. Публічний і приватний інтерес в адміністративному праві. *Правова держава*. 2016. № 24. С. 100–104.

6. Сокурєнко В. В. Забезпечення публічної безпеки як система. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2017. № 2 (16). С. 21–28.

УДК 351.74+343.542:342.77

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/448-449

Maksym SHEVIKOV
Senior Lecturer of the Department
Administrative Law, Procedure
and Administrative Activity
of Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

PREVENTION OF OFFENSES AFFECTING PUBLIC SECURITY AND ORDER UNDER MARITAL LAW

The problem of effective implementation of measures to prevent crimes that encroach on public order and public safety in the conditions of martial law is undeniably relevant for research from both a scientific and a practical point of view. Public safety and order is a component of such a systemic category of law as the national security of the state, and therefore critically needs proper provision and legal regulation.

In the two years since the invasion of Russian troops into the territory of Ukraine, law enforcement agencies have been changing the vectors of their activities in order to effectively protect life, health, and human rights. The problem of prevention and prevention of offenses that directly affect public safety and order acquires special importance in the conditions of martial law. Analyzing the specified period of time, absolutely everyone at least once heard about cases of violation of public order in one way or another, starting from cases of petty hooliganism and drinking alcoholic